اخبار

کامران پس از ۸ سال کامروا شد

کامران قاسم‌پور بعد از ۸ سال توانست در وزن ۸۶ کیلوگرم به دوبنده تیم ملی برسد. به گزارش فارس، مسابقه انتخابی کشتی آزاد در وزن ۸۶ کیلوگرم برگزار و کامران قاسم‌پور با برتری مقابل ابوالفضل رحمانی به عنوان ملی‌پوش این وزن در مسابقات جهانی انتخاب شد.

در این وزن حسن یزدانی از سال ۲۰۱۷ در ترکیب تیم‌ملی کشتی آزاد در مسابقات جهانی حضور داشته و در همه دوره‌ها موفق به کسب مدال شده بود.

کامران قاسم‌پور و حسن یزدانی پیش از این بارها برای رسیدن به دوبنده تیم ملی در وزن ۸۶ کیلوگرم با هم رقابت کرده بودند اما برتری همیشه با حسن یزدانی بود. بعد از آسیب‌دیدگی یزدانی در زمان نزدیک به المپیک پاریس این فرصت برای قاسم‌پور به وجود آمد تا به عنوان جانشین او راهی المپیک شود اما در نهایت حسن یزدانی در یک انتخابی برون‌مرزی خودش را ثابت کرد و راهی پاریس شد که در آنجا به دلیل همان آسیب‌دیدگی کتف از کسب نشان طلا بازماند و به مدال نقره اکتفا کرد.

شانس بعد از ۸ سال به گلادیاتور رو آورد و حسن یزدانی به دلیل جراحی کتف در مسابقات جهانی امسال حضور ندارد و تصمیم کادر فنی این بود که کامران قاسم‌پور به وزن ۸۶ کیلوگرم بیاید اما به دلیل ابتلای قاسم‌پور به بیماری کرونا وی نتوانست در جام تختی شرکت کند به همین دلیل قرار شد یک انتخابی بین او و ابوالفضل رحمانی، قهرمان جام تختی برگزار شود. در این کشتی، قاسم‌پور موفق شد ۳ بر یک حریفش را شکست دهد و بعد از ۸ سال صاحب دوبنده تیم ملی در وزن موردعلاقه‌اش (۸۶ کیلوگرم) شود.

حالا با غیبت یزدانی و رفتن او به یک وزن بالاتر این فرصت برای قاسم‌پور، دارنده ۲ طلای جهان در وزن ۹۲ کیلوگرم به وجود آمد تا یک وزن پایین بیاید و در غیاب رفیق قدیمی خود شانسش را در ۸۶ کیلو امتحان کند.

با توجه به اینکه حسن یزدانی امسال در مسابقات جهانی به دلیل تداوم مصدومیت کشتی نمی‌گیرد همه نگاه‌ها به گلادیاتور است تا ببینند آیا موفقیت‌های یزدانی در این وزن توسط قاسم‌پور هم تکرار می‌شود؟

■■■

کناره‌گیری رائول از سرمربیگری تیم دوم رئال مادرید

اسطوره رئال مادرید از هدایت تیم دوم این باشگاه کناره‌گیری کرد اما گفت اطمینان دارد یک روز دوباره به رئال برمی‌گردد. رئال مادرید رسما اعلام کرد رائول گونزالس، اسطوره این باشگاه، از سمت سرمربیگری تیم دوم این باشگاه (رئال کاستیا) کناره‌گیری می‌کند و به یک دوره ۶ ساله سرمربیگری در این تیم پایان می‌دهد. رائول که سال ۲۰۱۹ هدایت رئال کاستیا را بر عهده گرفت، به عنوان یکی از بزرگ‌ترین نمادهای مادرید جاودانه شده است. او با کسب ۶ عنوان قهرمانی لالیگا و ۳ قهرمانی لیگ قهرمانان اروپا، در حالی که در ۷۴۱ بازی ۳۲۳ گل به ثمر رسانده است، سومین گلزن برتر تاریخ رئال است. مادرید در بیانیه‌ای اعلام کرد: برای رئال مادرید افتخار بزرگی است که یکی از بزرگ‌ترین اسطوره‌های تاریخ ما و فوتبال جهان را به عنوان مربی و راهنما در سیستم جوانان خود داشته باشد. رائول برای همیشه در قلب همه مادریدی‌ها باقی خواهد ماند و مادرید همیشه خانه او خواهد بود. رائول نیز در بیانیه‌ای که در حساب‌های رسانه‌های اجتماعی خود منتشر کرد، از سال‌های سپری‌شده در رئال مادرید ابراز قدردانی و تأیید کرد آماده است فصل آینده را در جای دیگری آغاز کند، اگرچه همچنان به بازگشت به مادرید در یک روز اطمینان دارد. برخی رسانه‌ها عنوان کرده‌اند رائول پس از اینکه به او برای هدایت تیم بزرگسالان رئال اعتماد نشد، از تیم جوانان کناره‌گیری کرده است. خروج رائول بلافاصله گمانه‌زنی‌هایی را درباره تیم بعدی او مطرح کرده است. او پیش از این با ویارئال مذاکره کرده و رسانه‌ها از احتمال بازگشت او به شالکه آلمان، جایی که بین سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۲ در آن بازی کرد نیز خبر داده‌اند.

■■■

هشدار به باشگاه‌ها؛ قراردادهای غیرقانونی با محرومیت همراه می‌شود

رئیس فدراسیون فوتبال تاکید کرد: باشگاه‌هایی که در نقل و انتقالات تخلف کنند، با محرومیت مواجه خواهند شد.

به گزارش مهر، مهدی تاج در رابطه با قانون سقف بودجه باشگاه‌ها در نقل‌وانتقالات اظهار داشت: روز سه‌شنبه (۶ خرداد) در هیات‌رئیسه فدراسیون جلسه‌ای درباره نقل‌وانتقالات برگزار شد. از دهم خرداد این موضوع باید به اجرا دربیاید. خودم پیش‌تر در سازمان لیگ حضور داشتم و همچنین در کمیته صدور مجوز حرفه‌ای فعالیت کرده‌ام. جلسه‌ای نیز با فرشید طاهری (مدیر نقل‌وانتقالات لیگ برتر) و دیگر مسؤولان فنی داشتیم تا این موضوع را پیگیری کنیم.

وی ادامه داد: مطالبه عمومی این است که افسار گسیختگی مالی در فوتبال کنترل شود. این بی‌نظمی‌ها، هم سهام‌داران را ناراضی می‌کند، هم افکار عمومی را خدشه‌دار می‌کند و هم باعث می‌شود برخی بازیکنان پولی دریافت نکنند که همین موضوع در نهایت به ایجاد پرونده در کمیته وضعیت منجر می‌شود. حتی ممکن است به عدم صدور مجوز حرفه‌ای برای باشگاه‌ها ختم شود. رئیس فدراسیون فوتبال به پیشنهاد مطرح‌شده توسط مدیران باشگاه‌های استقلال، پرسپولیس، سپاهان، تراکتور، گل‌گهر و چادرملو در جلسه با وزیر ورزش اشاره کرد و گفت: پیشنهاد این بود که تنها ۳۰ درصد به قرارداد ثبت‌شده سال گذشته بازیکنان اضافه شود. بازیکن آزاد است هر جا می‌خواهد برود اما سقف افزایش قرارداد تنها ۳۰ درصد خواهد بود. تاج با بیان اینکه این روند، هم ساده‌تر قابل پیگیری است و هم ضمانت اجرایی دارد، توضیح داد: مبنای راستی‌آزمایی، قرارداد ثبت‌شده در سازمان لیگ است. اگر قراردادی بالاتر از سقف تعیین‌شده باشد، در سازمان لیگ ثبت نمی‌شود. این تصمیم اجرای آن را شفاف‌تر و نظارت‌پذیرتر می‌کند. وی افزود: اگر باشگاهی خارج از این چارچوب پرداختی داشته باشد و مثلاً مانند فصل گذشته پولی را خارج از قرارداد پرداخت کند، در صورت کشف توسط نهادهای نظارتی، با ماده ۱۴۷ برخورد خواهد شد. در این صورت، مدیرعامل باشگاه می‌تواند حتی تا چند فصل از فعالیت محروم شود. تاج در پایان ابراز امیدواری کرد با اجرای دقیق این دستورالعمل، فوتبال کشور به سوی انضباط مالی بیشتر و شفافیت حرکت کند.

فینال جام حذفی امشب بین استقلال و ملوان در اراک

جامی برای بهبود همه زخم‌ها

زهره فلاح‌زاده

یک پنجشنبه داغ، نه در تهران، نه در انزلی، بلکه در اراک. استقلال و ملوان، ۲ تیم از ۲ جغرافیای متفاوت، در یک زمین بی‌طرف و یک فینال سرنوشت‌ساز؛ بازی آخر، امید آخر.

استقلال در فصل ۰۴-۱۴۰۳، اگر چیزی نداشت، بحران داشت. اگر امتیاز جمع نکرد، ۶ سرمربی عوض کرد. اگر قهرمانی به دست نیاورد، ناکامی را بغل کرد. سالی بود که در آن تیم محبوب پایتخت، انگار روی ریل سرگردانی حرکت می‌کرد. جواد نکونام ناباورانه دوام نیاورد. موسیمانه بی‌معرفت بود. بوژوویچ آمد و باخت و باخت. بختیاری‌زاده آمد، خودش هم نفهمید چرا رفت. محمد نوازی آمد تا شاید برای چند هفته تیم را بیدار کند و در نهایت مجتبی جباری آمد، نه با لباس مدیر فنی، بلکه با کت سرمربیگری؛ آرام، بی‌حاشیه اما با کاریزمایی که هوادار استقلال، کم‌کم باورش کرد.

استقلال اگر در لیگ چیزی نگرفت، دست‌کم زنده ماند. نه سقوط کرد، نه سقوط آزاد داشت. اما در مقیاس آبی‌ها، فصل سپری‌شده خود خود فاجعه بود؛ فصلی که در آن از ۶ بازی مقابل پرسپولیس، سپاهان و تراکتور، تنها یک تساوی گرفت و ۵ شکست تلخ را تجربه کرد. فصلی که اگر جام حذفی هم به سرنوشت لیگ ختم شود، باید آن را «سیاه‌ترین فصل تاریخ باشگاه» نامید، بی‌هیچ اغراق و تعارف.

اما جام حذفی، همواره یک در پشتی برای بازگشت قهرمانان بوده و حالا جباری و تیم زخمی‌اش، فقط یک ۹۰ دقیقه دیگر فاصله دارند تا جام را در دست بگیرند و فصل را با یک قاب روشن و یک قاب نجات‌بخش ببندند.

آن سو ملوان است؛ تیمی از ساحل خزر، با پیشینه‌ای غنی اما بدون جامی برای نسل جدید. تیمی که اگرچه سال‌هاست رنگ برد مقابل استقلال را ندیده اما در جام حذفی، چیزی برای از دست دادن ندارد. تیمی که با حذف سپاهان در ضربات پنالتی، ثابت کرد می‌توان با چنگ و دندان، با غیرت و با بازی حساب‌شده، غول‌ها را زمین زد.

برای استقلال اما این بازی چیزی فراتر از یک فینال معمولی است. این بازی، فرصتی است برای فرار از فصلی پر از زخم و شکست. هواداری که در داربی رفت و برگشت تحقیر شد، مقابل تراکتور زانو زد، از سپاهان فقط یک امتیاز گرفت و در نهایت به رتبه‌ای رسید که هرگز باور نمی‌کرد، حالا فقط یک خواسته دارد: جام، همین حالا، همین جا، در اراک.

جباری اما فقط یک سرمربی موقت نیست. اگر استقلال امروز قهرمان شود، شاید او در ذهن هوادار برای آینده تثبیت شود. شاید باشگاه برای یک بار هم که شده، در آینده نه چندان دور به جای اسم‌های پرطمطراق و رزومه‌های پر از بندهای تبلیغاتی، به مردی اعتماد کند که از دل همین باشگاه آمده و فوتبال را نه در کلاس‌های یوفا، که در زمین، در تمرین، در درد و در دل سپری کرده.

پیچ‌وخم‌های ماجرا همین جا تمام نمی‌شود. بحث سهمیه آسیایی، به اندازه خود فینال داغ است. اگر ملوان قهرمان شود و استقلال بازنده، سهمیه آسیایی می‌رسد به تیمی که احتمالاً مجوز حرفه‌ای ندارد. اگر استقلال قهرمان شود اما مجوز نگیرد، باز هم سهمیه در بلاتکلیفی می‌ماند و از آن‌سو پرسپولیس – تیم سوم جدول – چشم دوخته به این فینال. شاید ملوان قهرمان شود و خودش به دلیل نداشتن زیرساخت حرفه‌ای حذف شود، تا سهمیه برسد به تیمی که از سایه بیرون آمده. البته پرسپولیس هم هنوز موفق به گرفتن مجوز نشده و این یعنی فینال امسال، بیشتر شبیه یک طنز تلخ اداری - فوتبالی است؛ جامی برای قهرمانی اما بی‌برنده قطعی!

در چنین فضایی، ملوانی‌ها با انگیزه‌ای دوچندان وارد میدان می‌شوند. آنها می‌خواهند یاد و خاطره مرحوم استاد بهمن صالح‌نیا، مرد بزرگ فوتبال گیلان و موسس محبوب ملوان را زنده کنند. آنها فینالیست هستند، بی‌ادعا اما با رؤیایی بزرگ؛ اینکه در اراک، یک شگفتی دیگر خلق کنند. شاید با همان حربه همیشگی‌شان: کشاندن بازی به وقت اضافه و ضربات پنالتی و بازی با اعصاب تیم مقابل.

اما استقلال این‌بار با بوی جام به میدان می‌آید. با عطش، با خشم، با حسرت. تیمی که بازی با نفت آبادان نشان داد در بحران هم می‌تواند برنده شود، حالا برابر ملوان نه به تساوی، نه به وقت اضافه، بلکه فقط به یک چیز فکر می‌کند: جام، بی‌اما و اگر.

این بازی، فراتر از فینال است. برای جباری، شاید آغاز یک دوران باشد. برای استقلال، شاید پایانی آبرومند و برای فوتبال ایران، شاید یکی دیگر از آن سناریوهای غریب که در آن قهرمان جام نمی‌داند فصل بعد در آسیا هست یا نه!

ساعت به آغاز فینال نزدیک می‌شود. اراک، میزبانِ روز سرنوشت است. یا استقلال، این فصلِ پرتنش را با لبخند به پایان می‌برد، یا ملوان، آخرین ضربه را می‌زند و نام خود را در تاریخ ثبت می‌کند. هر دو تیم نه برای باخت، که فقط برای برد آمده‌اند.

چشمان‌تان را از تلویزیون برندارید؛ امروز جام حذفی به خانه یکی از این ۲ تیم خواهد رفت.

اما قبل از آن، باید یک حقیقت را پذیرفت: هر تیمی ملوان را دست‌کم بگیرد، محکوم به پشیمانی است و مجتبی جباری، اگر بخواهد سال بد استقلال را به پایانی خوش گره بزند، باید در ۹۰ دقیقه کار را یکسره کند و نگذارد این قصه، به ضربات پنالتی بکشد.

استقلال – ملوان؛ دوئل دهم در جام حذفی

در روزگاری که فوتبال ایران هر روز بیشتر از گذشته از ریشه‌هایش دور می‌شود، تقابل استقلال و ملوان در فینال جام حذفی یک نوستالژی زنده است. این ۲ تیم باسابقه، برای دهمین بار در چارچوب این رقابت‌ها مقابل هم قرار می‌گیرند؛ دوئلی که در تاریخ جام حذفی تنها چند نمونه مشابه دارد.

فینال امروز در اراک، دومین فینال مشترک این ۲ تیم در تاریخ جام حذفی است. نخستین آن، همان جدال تاریخی ۲۹ اسفند سال ۱۳۶۹ بود که پس از ۱۲۰ دقیقه فوتبال بی‌گل، به ضربات پنالتی کشیده شد. پنالتی‌ای که شاهرخ بیانی به تیر دروازه زد و جامی که ملوان دوست‌داشتنی آن روزها از تهران به انزلی برد.

■ **کفه ترازو به سود آبی‌ها**

در ۹ تقابل قبلی استقلال و ملوان در ۷ دوره مختلف جام حذفی، آبی‌های پایتخت دست بالاتر را داشته‌اند؛ ۴ بار پیروز و ۳ بار حذف شدند. ۲ برد آخر استقلال مقابل ملوان با نتیجه مشابه ۲-۰ بوده و جالب اینکه هر دو بار، مازیار زارع – سرمربی امروز ملوان – روی نیمکت تیم شکست‌خورده نشسته بود.

با این حال، ملوان هم در خاطره‌ها کارنامه درخشانی مقابل استقلال دارد. در دهه ۶۰ و روزهای طلایی فوتبال شمال، ملوان ۲ بار استقلال را از دور رقابت‌ها کنار زد. آخرین برد آنها در جام حذفی به فصل ۹۰-۸۹ بازمی‌گردد؛ زمانی که انزلی‌چی‌ها موفق شدند آبی‌پوشان را با نتیجه ۲ بر یک شکست دهند.

■ **وقتی حذفی نام دیگرش «درام» است**

در ۳ دوره از ۷ مصاف قبلی، سرنوشت در وقت قانونی مشخص نشده. نخستین دوئل این ۲ تیم در سال ۱۳۵۶ برگزار شد؛ جایی که با تساوی یک - یک به ضربات پنالتی کشیده شد و در نهایت استقلال فاتح میدان شد. سال ۱۳۷۴ هم داستان مشابهی رقم خورد: برد یک بر صفر استقلال در تهران، جبران باخت در انزلی توسط فرهاد پورغلامی و در نهایت گل طلایی صادق ورمزیار در وقت اضافه که استقلال را به فینال فرستاد. ملوان تیمی است که جام حذفی را خوب می‌شناسد؛ از همان سال‌های اول که نامش با مرحوم صالح‌نیا و محمد احمدزاده و درخشش در آزادی گره خورده بود. احمدزاده هنوز هم مرد شماره یک این دوئل‌هاست؛ او با ۳ گل، بهترین گلزن تاریخ تقابل‌های استقلال و ملوان در جام حذفی است. او سال ۱۳۶۶ در هر ۲ بازی رفت و برگشت برای ملوان گلزنی کرد و نامش را در تاریخ جاودانه ساخت.

امروز همه نگاه‌ها به اراک است؛ جایی که یک تاریخ قدیمی بار دیگر زنده می‌شود. ملوان، تیمی که آمده تا خاطره بزرگان را زنده کند و استقلال، تیمی زخمی که می‌خواهد جامی برای التیام یک فصل تلخ به خانه ببرد.

نبردی که از ۱۳۵۶ شروع شده، حالا پس از ۴۸ سال در ۱۴۰۴ به نقطه‌ای تازه رسیده است. ملوانی‌ها به دنبال بازآفرینی افتخار هستند و استقلالی‌ها تشنه پایانی خوش. هیچ چیز در این بازی قطعی نیست جز اینکه جام، فقط به یکی از ۲ تیم لبخند خواهد زد.

پاک‌سازی بزرگ در پرسپولیس کارتال؛ ۶ بازیکن رفتند، پروژه جوان‌سازی کلید خورد

خوش گلدین

بهراد رشوند

سرانجام اسماعیل کارتال که با وعده پوست‌اندازی و «ساختن تیمی رقابتی برای آسیا» به پرسپولیس آمده بود، نخستین قدم جدی خود را برداشت. قدمی به شکل لیست مازاد؛ با ۶ نام، شش خداحافظی و یک پیام روشن به باقی بازیکنان: «یا خودت را تطبیق بده یا چمدانت را ببند».

در پوستر رسمی باشگاه که با لحنی احترام‌آمیز اما صریح طراحی شد، ۶ بازیکن باسابقه از جمع سرخ‌پوشان جدا شدند. بازیکنانی که همگی بالای ۳۰ سال دارند و حالا باید جای‌شان را به نسلی تازه‌نفس بدهند؛ تصمیمی که نه فقط نشانه‌ای از تغییر در میدان، بلکه علامتی بزرگ برای سیاست باشگاه در نقل‌وانتقالات است.

■ **مدافعانی که خط خوردند**

۳ نفر نخست لیست مازاد در خط دفاع حضور داشتند؛ جایی که حالا پرسپولیس در پی بازسازی اساسی است. گئورگی گولسیانی، مدافعی که در روزهای اوجش نقش ستون داشت اما با مصدومیت‌های پیاپی جای خود را به نگرانی داد. ایوب عملود که در پرسپولیس هرگز به فرم مطلوب نرسید و نهایتاً فرشاد فرجی، مدافعی که تصور می‌شد در سیستم کارتال بماند اما سرنوشت چیز دیگری نوشت.

در غیاب این ۳، حالا چشم باشگاه به کنعانی‌زادگان و پورعلی‌گنجی دوخته شده؛ ۲ بازیکن ملی‌پوش که مذاکرات برای تمدیدشان کلید خورده است. میلاد محمدی و یعقوب براجعه نیز در فهرست مانده‌ها هستند اما جذاب‌ترین بخش داستان، گمانه‌زنی درباره چهره تازه دفاع پرسپولیس است: گفته می‌شود عارف آقاسی در آستانه امضای قرارداد است تا قلب دفاع تازه‌ای شکل بگیرد.

■ **وداع با ۳ چهره میانه و هجومی**

در خط میانی و حمله هم ۳ نفر دیگر از لیست کارتال خط خوردند؛ هر یک به دلیلی و هر کدام با داستانی.

مسعود ریگی که در سیستم جدید جایگاهی نیافت. سعید صادقی که شاید بزرگ‌ترین قربانی تغییرات تاکتیکی بود و هرگز نتوانست در تیم ترکی، خودش را تحمیل کند و عیسیَ آل‌کثیر، مهاجمی که با خاطره آن گل تاریخی به النصر در ذهن هواداران مانده اما مدت‌هاست از فرم خوب فاصله گرفته است.

این ۳ بازیکن هر کدام با مسیرهای متفاوت اما سرنوشتی مشابه حالا از پرسپولیس جدا شده‌اند. جدایی‌هایی که برای جذب چهره‌های جدید است. از محمدامین کاظمیان و تیوی بیفوما گرفته تا رضا شکاری و مجتبی فخریان؛ نام‌هایی که قرار است لباسی تازه به فاز تهاجمی سرخ‌ها بپوشانند.

■ **صندلی‌هایی هنوز در حالت تعلیق**

با وجود لیست خروجی، ماجرای ترکیب فصل آینده پرسپولیس هنوز تمام نشده. چند بازیکن در وضعیت «معلق» قرار دارند؛ مثل سعید مهری و الکسی گندوز که قرارداد دارند اما تضمینی برای ماندن نیست. همه چیز به جلسات روزهای آینده بستگی دارد.

در این میان، نکته‌ای که توجه‌ها را جلب کرده، غیبت نام یاسین سلمانی در لیست مازاد است. بازیکنی که فصل پرنوسانی را پشت سر گذاشت اما حالا شانس دوباره دارد. آیا سلمانی می‌تواند خود را به ترکیب کارتال تحمیل کند؟ یا او هم در ایستگاه بعد، مسافر خروجی خواهد بود؟

■ **کارتال بدون تعارف بازسازی را آغاز کرد**

اسماعیل کارتال با این تصمیم نشان داد قرار نیست با ملاحظه گذشته یا نام‌ها تیمش را ببندد. او مسیر تازه‌ای برای پرسپولیس ترسیم کرده که در آن میانگین سنی پایین‌تر، سرعت بالاتر و نظم تاکتیکی مدرن‌تر، جزو اصول خواهد بود.

هوادار پرسپولیس حالا با تصویری متفاوت روبه‌رو است؛ تیمی که شاید دیگر ستاره‌های سنتی‌اش را نداشته باشد اما قرار است پویاتر، پرتلاش‌تر و البته متفاوت‌تر باشد.

باید دید پروژه «تیم‌سازی» مرد ترکیه‌ای در تهران چطور پیش می‌رود اما یک چیز روشن است: پرسپولیس فصل آینده، چهره‌ای آشنا نخواهد داشت.

ابهام، سر و صدا و یک پرسش بزرگ درباره تحصیلات سنگربان تراکتور

جنجال دکتر بیرو

علی معدنی

علیرضا بیرانوند، مردی که در چارچوب دروازه همیشه اهل واکنش‌های سریع و نجات‌بخش بوده، این‌بار خارج از مستطیل سبز یک توپ غلتان دیگر را به زمین افکار عمومی انداخت. این بار نه با یک کلین‌شیت خیره‌کننده، نه با مهار پنالتی، بلکه با یک جمله ساده: «دانشجوی دکترای فیزیولوژی هستم!».

ادعایی که اگر چه در ظاهر تنها یک پیشرفت تحصیلی است اما موجی از شک، شوخی و شایعه را در دل شبکه‌های اجتماعی و محافل رسانه‌ای به راه انداخت. آیا بیرانوند واقعاً دکترا می‌خواند یا این هم یکی از آن پاس‌های بلند است که قرار است مدتی رسانه‌ها را درگیر کند و حواس‌ها را از ماجرای پرحاشیه «سربازی» پرت کند؟

■ **کنکور با فرمول ۱۰، ۲۰، ۳۰، ۴۰؛ راز قبولی در دکترا با روش خاص بیرانوند**

بیرانوند در مصاحبه‌ای که بیشتر شبیه یک گفت‌وگوی خودمانی بود، درباره کنکور دکترا گفت: «سوالات خیلی سخت بود اما با تکنیک ۱۰، ۲۰، ۳۰، ۴۰ جلو رفتم و نتیجه گرفتم».

تکنیکی که در فضای جدی آموزش عالی بیشتر شبیه یک شوخی کودکانه به نظر می‌رسد و همین‌جاست که تردیدها درباره جدی بودن ماجرا آغاز می‌شود.

منتقدان می‌پرسند: آیا می‌توان با یک چنین راهکاری از سد کنکور دکترا گذشت؟ و اصلاً اگر بتوان گذشت، آیا این مسیر، مسیر واقعی دکترا است یا رانت و رابطه در آن نقش داشته؟

■ **ماجرای رانت و پاسخ مسؤولان؛ وزارت علوم و دانشگاه آزاد وارد میدان شدند**

با بالا گرفتن شایعات، وزارت علوم خیلی زود وارد میدان شد تا اصل ماجرا را بررسی کند. همزمان محمدمهدی طهرانچی، رئیس دانشگاه آزاد، سعی کرد با شفاف‌سازی، ماجرا را ختم به خیر کند. او با تاکید بر اینکه «هیچ راه غیرقانونی‌ای برای ورود به مقطع دکترا وجود ندارد» گفت: «پذیرش در دکترا فقط از ۲ مسیر استعداد درخشان و کنکور امکان‌پذیر است. شهرت یا مسائل حاشیه‌ای تاثیری در پذیرش ندارد».

وی با اشاره مستقیم به پرونده بیرانوند گفت: «هیچ‌کس به خاطر معروف بودن، نمی‌تواند وارد مقطع دکترا شود» و خیال همه را راحت کرد یا دست‌کم، تلاش کرد این کار را بکند.

■ **دانشگاه لرستان، رشته فیزیولوژی و یک ابهام دیگر؛ آیا اصلاً چنین رشته‌ای در خرم‌آباد وجود دارد؟**

بیرانوند گفته دانشجوی دکترای فیزیولوژی ورزشی در دانشگاه خرم‌آباد است اما همین جمله، یک زنجیره جدید از پرسش‌ها را به وجود آورد. بعضی گفتند اصلاً چنین رشته‌ای در آن دانشگاه وجود ندارد، برخی دیگر هم آن را ساخته و پرداخته ذهن پرحاشیه‌ترین چهره این روزهای فوتبال ایران دانستند.

اما بررسی دقیق دفترچه انتخاب رشته دکترای دانشگاه آزاد خلاف این را نشان می‌دهد. در صفحه ۲۸ این دفترچه، دانشگاه آزاد لرستان در خرم‌آباد دقیقاً همین رشته را در ظرفیت ۳ نفره برای پذیرش اعلام کرده است. یعنی حداقل روی کاغذ، ادعای بیرانوند رد نمی‌شود.

■ **یک چهره، چند روایت؛ دروازه‌بانی تا تیترسازی؛ بیرانوند همچنان در صدر خبرها**

این نخستین بار نیست که علیرضا بیرانوند با رفتاری خارج از زمین فوتبال، تیتر یک رسانه‌ها می‌شود. از ماجرای جدایی پرحاشیه‌اش از پرسپولیس و شکایت‌های عجیب‌وغریب تا امروز که به بهانه درس و دانشگاه، دوباره خبرساز شده.

اما این بار ماجرا نه به خاطر یک تصمیم ورزشی، بلکه به خاطر عبور از یک مسیر تحصیلی است. مسیری که برای بسیاری از داوطلبان واقعی پر از رقابت، شب‌بیداری و تلاش است. همین‌جاست که حساسیت‌ها بیشتر می‌شود. مردم دوست دارند بدانند آیا قوانین برای همه یکسان است یا وقتی بیرانوند باشی، خیلی چیزها آسان می‌شود؟!

■ **پایان باز برای یک ادعا؛ دکتر یا نه؟ این سؤال هنوز بی‌پاسخ است**

در نهایت، نه می‌توان ادعای بیرانوند را رد کرد و نه با قاطعیت آن را پذیرفت. ماجرای دکترای او حالا تبدیل به داستانی چندوجهی شده: کمی طنز، کمی ابهام و مقدار زیادی تردید.

اگر مدارک و مراحل تحصیلی او قانونی باشد، باید کلاه را به احترامش برداشت اما اگر پای میانبر و رانت در میان باشد، آن‌وقت ماجرا فقط یک شوخی بی‌مزه نیست، بلکه نشانه‌ای از بی‌عدالتی در نظام آموزشی است.

تا آن روز که اسناد و جزئیات کامل روشن شود، بیرانوند می‌تواند فعلاً همان چیزی باشد که در زمین فوتبال بوده: مردی که همیشه در کانون توجه قرار دارد؛ چه با دستکش‌هایش، چه با دفترچه کنکور.